

28.8.2022, Telecí

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Mnoho divů jsi vykonal můj Bože. Ve tvých úmyslech s námi se ti nikdo nevyrovná. Chci je rozhlašovat, mluvit o nich. Je jich tolik, že je vypovědět nelze. (Ž 40,6) Amen

PÍSEŇ 177 Nuž Bohu,

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože,

často máme strach z nových věcí a bojíme se toho, co je nevyzkoušené, neznámé, na co si musíme chvíli zvykat. Někdy ta chvíle trvá rok, jindy dva a občas i celý život. Prosíme tě, pomoz nám poznat, že to, co je nové a jiné ještě nemusí být špatné a že je to opravdu jen o zvyku. Prosíme tě, pomoz nám poznat, že to jde i jinak, jen se toho nesmíme tak bát. A prosíme tě, pomáhej nám poznat, že není všem dnům konec a některé věci trvají skutečně dlouho, jen tě prosíme, ať to není celý život. Amen.

1. ČTENÍ Jb 38, 1-7

PÍSEŇ 384 Pomoz mi,

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,

Ty k nám přicházíš jako náš Pán a Spasitel, jen nám bude ještě chvíli trvat, než to i přijmeme, než si na to zvykneme, než nás to nebude tak rušit.

Prosíme tě za všechny, kdo by tak rádi vyznali svou víru a mluvili o ní, ale buď jim v tom neustále něco brání nebo si s tím jen nevědí rady.

Prosíme tě za všechny, koho máš ve své moci a kdo se pokouší ti tiše naslouchat, prosíme, ať se ke každému dostane tvé slovo o milosti a tvém požehnání.

A prosíme tě za všechny, kdo svou víru stále nemohou najít, těm i všem ostatním patří slova modlitby, kterou jsi náš naučil: Otčenáš... Amen.

POSLÁNÍ Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy ,opásáni kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obuti k pohotovosti službě evangeliu pokoje‘ a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. Přijměte také ,přilbu spasení‘ a ,meč Ducha, jímž je slovo Boží‘. (Ef 6, 13-17)

POŽEHNÁNÍ ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘ (Num 6, 24-26)

PÍSEŇ 489 Tvé požehnání,

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Lk 12, 32-40

Neboj se, malé stádce, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království. Prodejte, co máte, a rozdejte to. Opatřte si měšce, které se nerozpadnou, nevyčerpatelný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a kde mol neničí. Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře. Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat. Přijde-li po půlnoci, či dokonce při rozednění a zastihne je vzhůru, blaze jim. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, nedovolil by mu vloupat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se toho nenadějete.“

Milí přátelé,

je nás málo. A kolik by nás mělo být. Tak dvacet a víc, aby to byla i důstojná oslava Pána Boha a jeho přítomnosti. Vše ostatní je nedůstojné a Pán Bůh z toho jistě radost nemá. Pánu Bohu je však srovnatelně jedno, kolik lidí ho chválí a oslavuje v kostele, mnohem víc ho zajímá, jak se k sobě chováme a o čem se spolu bavíme. Pánu Bohu je jedno, chválí-li ho a oslavuje svým zpěvem pět, deset nebo dvacet lidí, ale není mu jedno, jak žijeme ve svých všedních dnech a čemu nejčastěji věnujeme svou pozornost.

A tak je nás málo a bojíme se, že nás bude ještě méně, až i ten celý sbor skončí. Sbory však kupodivu nejsou o lidech, ani o pár rodinách, ale často jen a pouze o naší víře.

A teď co to je ta víra. Víra spočívá ve víře v Boží království. Které není ani na tomto světě ani z tohoto světa, ale je někde mezi námi, jen ho umět najít. Podle Erazima Koháka je Boží království tam, kde jsou dobré mezilidské vztahy, lidé ani nemusí chodit do kostela, ale chovají se k sobě hezky. A to se našemu nebeskému Otci zalíbilo dát také nám. A to i když je nás málo a bude nás ještě méně, některé věci jako nárůst účasti či změna tématu někdy trvají i několik desítek let. Náš nebeský Otec vidí Boží království v tom, že prodáme, co máme a rozdáme to chudým a potřebným. To jistě slyšet nechceme. Opatříme si měšce, které se nerozpadnou, totiž nevyčerpatelný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a kde mol neničí a bude nám ještě líp. To však slyšet nepotřebujeme.

Naopak chceme a potřebujeme slyšet, že se o nás církev postará, nebude se neustále zvyšovat odvod do personálního fondu, lidé sami budou přicházet na to, co je v tom životě skutečně důležité a že to není jen majetek a peníze a všem nám zase bude o něco líp. To nám však neříká ani náš nebeský Otec.

Naopak, má nás k tomu, aby tam, kde je náš poklad, bylo i naše srdce, abychom byli připraveni a naše lampy, aby hořely. Jako těm dru-

žičkám čekajícím na příchod ženicha. Naše lampy ať hoří však znamená, až se nás někdo zeptá, o čem že je to Boží království a chození do kostela a život ve víře v Boha, tak abychom mu mohli vydat i věrohodné svědectví. Že je to i o tom, jak se k sobě chováme. Evangelická víra se totiž často na rozdíl od té katolické projevuje právě i v těch všedních dnech, kdy se snažíme nehřešit a šíříme mezi sebou i Boží království tak, že o to má hned každý zájem.

K tomu však vede ještě dlouhá cesta. Ale když budeme jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře. Taková otázka po nebeském království a životě na zemi může přijít hned. Kdokoli se nás každou chvíli může zeptat, a čemu vy v tom kostele vlastně věříte, a my radostně povstaneme a řekneme, no v Pána Boha přece, v toho, díky komu nejsme nikdy sami a je naším jediným a největším potěšením v životě a ve smrti. A naši tazatelé se na nás budou zálibně koukat a budou chtít vědět víc. A o čem ta víra vlastně je, ne kolik nás je, ale o čem to je, a proč bychom v to měli věřit i my. A my budeme s radostí a vděčností lidem a Pánu Bohu směle odpovídat, že víra je o lepším životě i tady na zemi, že si o tom vyprávíme každou neděli a vy byste tomu měli věřit proto, že nic lepšího na světě není.

A naši tazatelé se budou ptát dále. A proč je vás tak málo, když je to tak skvělé. No, protože to není úplně pro každého. Někdo si k tomu

hledá cestu už od malička, jiný zase celý život a některý si k tomu tu cestu nakonec ani nenajde. I to se může stát. A občas se to děje, je to divný, ale je to tak. A s tím my nic nenaděláme.

A proč se nesnažíte udělat i něco pro lidi, nějakou zajímavou přednášku, něco atraktivního a přitažlivého, uspořádat rockový koncert, nějakou zábavu pro děti, zkrátka a dobře se trochu víc otevřít.

No, protože nejdůležitější je, aby lidi chodili do kostela. A když nebudou ani my pro ně nemůžeme nic moc udělat. Základ je účast na nedělních bohoslužbách, bez toho nejde nic a s tím často také ne. A v tom je celý Zákon a Proroci.

Když my tomu, co se v tom kostele děje, vlastně nerozumíme, nebaví nás sto let staré písně, nebaví nás poslouchat nudné kázání a nebaví nás být tu spolu s vámi. Do prázdného kostela dnes přijde kdekdo, ale v neděli ráno, to už po nás nechtějte. Navíc je vás tam pět a půl a když pak vyjdete, tak se stejně bavíte stále o tomtéž. Až je to i takové zvláštní.

Buďte trochu otevřenější, buďte ekumeničtí, všimněte si, co dělají u sousedů a zkuste se tím inspirovat. Noc kostelů, snídaně v trávě, každou chvíli nějaký koncert nebo přednáška, svatby, pohřby, vždyť je tolik věcí, které se i v kostele dají dělat.

Ale to my neumíme a raději zůstaneme zavření doma či na poli, u televize nebo na zahrádce, ale nějakou větší aktivitu pro lidi od nás

nechtějte. Nám to vlastně takhle stačí, jednou za týden vyrazit do kostela a žít se svých životech tak, jako vždycky.

A kdo nechodí, ten má prostě smůlu a přichází o něco zásadního. A blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu, a sám je bude obsluhovat. Přijde-li po půlnoci, či dokonce při rozednění a zastihne je vzhůru, blaze jim. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, nedovolil by mu vloupat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se toho nenadějete. Naše úsilí není v horečné aktivitě či počtu lidí nebo kilometrů pole, ale v připravenosti na jakoukoli otázku po víře a bdění u toho, když si k tomu každý hledá svou cestu. Naše aktivita není jen v připravenosti kdejaké hostiny, ale v tom, o čem si spolu také povídáme a proč by jedním z témat nemohla být také víra v jediného Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. Naše aktivita je také v tom, že až zajde slunce a probudí se hvězdy a pouliční lampy, i my vzhlédneme do nebe, a nejen na kostel a naše duše obestře vděčnost za vše dobré, co máme a co dostáváme. A že to nemáme jen sami od sebe, ale i od našeho Pána a Boha, jemuž jedinému patří naše čekání a naše bdění.

A nebude sám, na pomoc mu přijde i jeho Syn.

PÍSEŇ   452 Za dar Slova,